

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2006

Utgiven i Helsingfors den 18 januari 2006

Nr 18—21

INNEHÅLL

Nr		Sidan
18	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om skjutprov	65
19	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om användning av mjölk, mjölkbaserade produkter och biprodukter som uppkommer vid bearbetningen av mjölk vid utfodringen av djur som används i livsmedelsproduktionen	70
20	Kommunikationsministeriets förordning om landsvägsfärjor	75
21	Justitieministeriets kungörelse om resultatet av det första valet vid valet av republikens president	79

Nr 18

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om skjutprov

Given i Helsingfors den 10 januari 2006

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 21 § 4 mom. i jaktlagen av den 28 juni 1993 (615/1993), sådant det lyder i lag 314/2005:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om innehållet i skjutprovet och hur provet avläggs, villkoren för godkännande av skjutprov samt kraven på den plats där skjutprovet avläggs och kraven på skjutvapen och patroner som används vid skjutprovet.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) prov i rådjursskytte ett skjutprov för jakt på rådjur,

- 2) prov i älg- och hjortsskytte ett skjutprov för jakt på älg, vitsvanshjort, kronhjort, skogsvildren, dovhjort och sikahjort, och

- 3) prov i björnskytte ett skjutprov för jakt på björn.

3 §

Ordnanande av skjutprov och plats för provet

Skjutprovet ordnas av jaktvårdsföreningen som senast sju dagar före provet meddelar om provet på ett sådant sätt som föreningen har beslutat om. Jaktvårdsföreningarna kan ordna skjutprovet i samarbete.

Jaktvårdsföreningen ska utse minst två övervakare för varje skjutprov.

Skjutprovet avläggs på en skjutbana som har godkänts av länsstyrelsen eller försvarsministeriet.

4 §

Målfigur

Skjutprovet avläggs genom att skytten skjuter mot en stillastående målfigur.

Som målfigur i provet i rådjursskytte och älg- och hjortsskytte används en älgfigur enligt

bilaga 1 till denna förordning. Diametern för älgfigurens träffområde är 23 centimeter.

Som målfigur i provet i björnskytte används en björnfigur enligt bilaga 2 till denna förordning. Diametern för björnfigurens träffområde är 17 centimeter.

5 §

Sättet att avlägga skjutprov

Skjutprovet avläggs i valfri stående, sittande eller knästående ställning genom att skytten skjuter fyra skott mot en målfigur på 75 meters avstånd.

Skytten skjuter skottserien inom 90 sekunder räknat från det första skottet. Träffarna meddelas efter skottserien.

Skytten får ta stöd mot vapenrem, skjutplatsens konstruktioner, skjutstock eller annat lämpligt underlag men vapnet får inte låsas mekaniskt i underlaget. Övervakaren av skjutprovet kontrollerar och godkänner stödet innan provet avläggs.

6 §

Antalet skottserier

Vid samma skjutprov får en skytt ha högst fem försök.

Om den avgift som tas ut för en provomgång föreskrivs i 37 § 1 mom. 1 punkten i jaktförordningen (666/1993).

Skytten har rätt till en ny avgiftsfri provomgång om vapnet av skytten oberoende orsaker går sönder, om patronen inte sprängs eller om det inträffar några andra motsvarande störningar.

7 §

Skjutvapen och patroner

Skjutprovet ska avläggas med ett vapen till vilket skytten har ett giltigt innehavs- eller parallelltillstånd enligt skjutvapenlagen (1/1998).

Om skytten är under 15 år får han använda ett vapen som tillhör en person över 18 år på det sättet som det föreskrivs i skjutvapenlagens 88 §.

Vapnet och patronerna ska uppfylla kraven i 16 § 2 mom. punkt 2 i jaktförordningen när det gäller provet i rådjursskytte, och 16 § 2 mom. punkt 3 när det gäller provet i älg- och hjortsskytte samt 16 § 2 mom. punkt 4 när det gäller provet i björnskytte.

8 §

Handlingar som krävs för skjutprovet

Före skjutprovet ska skytten för övervakaren av provet visa upp ett giltigt jaktkort eller det kommande årets jaktkort som skytten har betalat avgiften för samt på yrkan bevisa sin identitet.

Därtill ska skytten före skjutprovet för övervakaren av skjutprovet visa upp ett giltigt innehavs- eller parallelltillstånd, som avses i skjutvapenlagen, till det vapen som skytten använder vid skjutprovet.

9 §

Godkännande av skjutprov

Skjutprovet godkänns om alla fyra skott i skottserien åtminstone rör vid träffområdets yttre kant.

Ett godkänt prov i björnskytte motsvarar prov i rådjursskytte samt älg- och hjortsskytte. Ytterligare motsvarar ett godkänt prov i älg- och hjortsskytte prov i rådjursskytte.

10 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2006.

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 10 juni 2005 (518/2005) om skjutprov.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

11 §

Övergångsbestämmelser

Ett gällande skjutprov som har avlagts enligt tidigare bestämmelser motsvarar ett

skjutprov enligt denna förordning under skjutprovets giltighetstid.

En målfigur enligt tidigare bestämmelser kan användas vid provet i rådjursskytte, älg- och hjortsskytte samt björnskytte högst under två års tid räknat från ikraftträdandet av denna förordning.

Ett prov i rådjursskytte eller älg- och

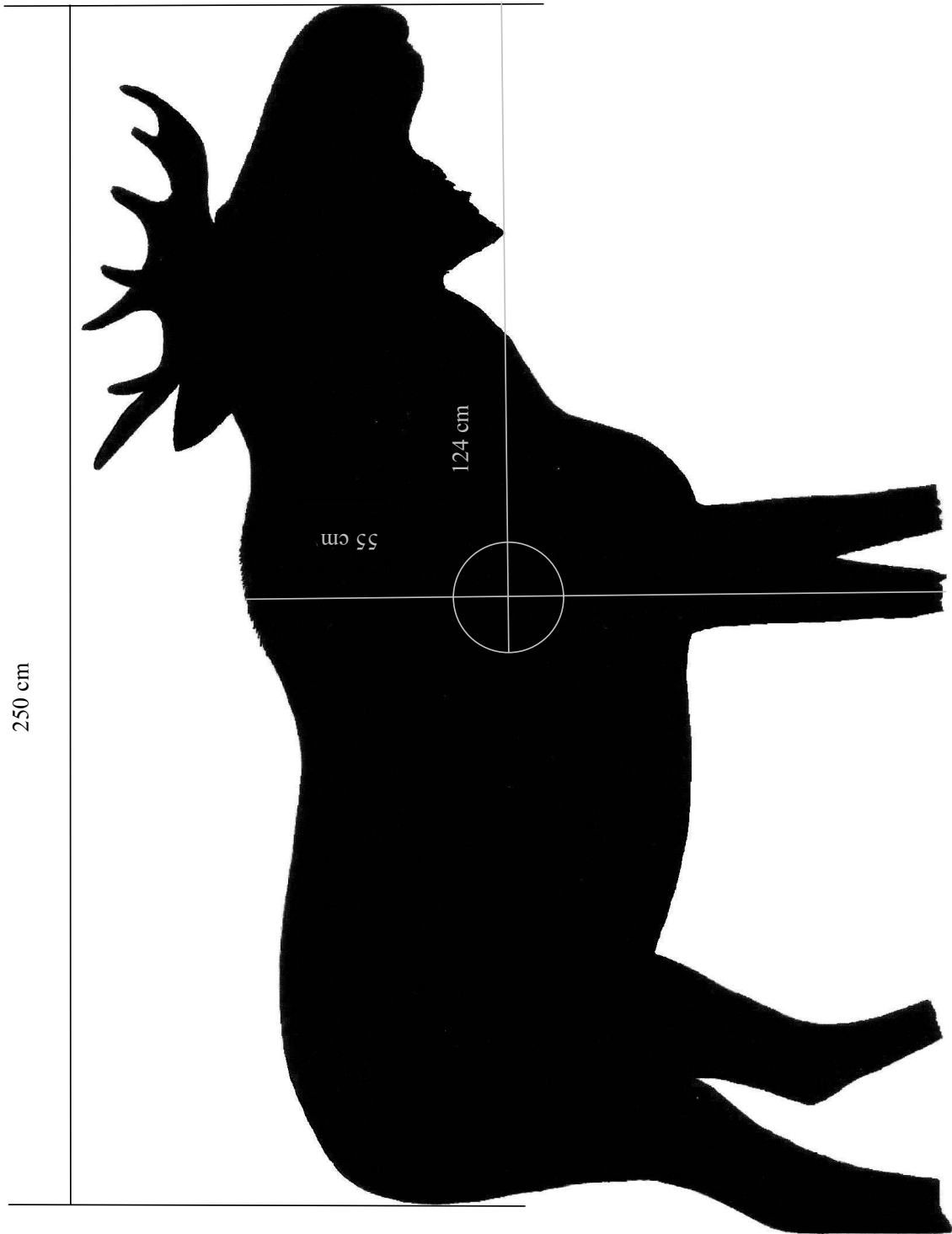
hjortsskytte med en målfigur enligt tidigare bestämmelser godkänns om alla fyra skott i skottserien åtminstone har rört yttre kanten av åttans ring i träffområdet.

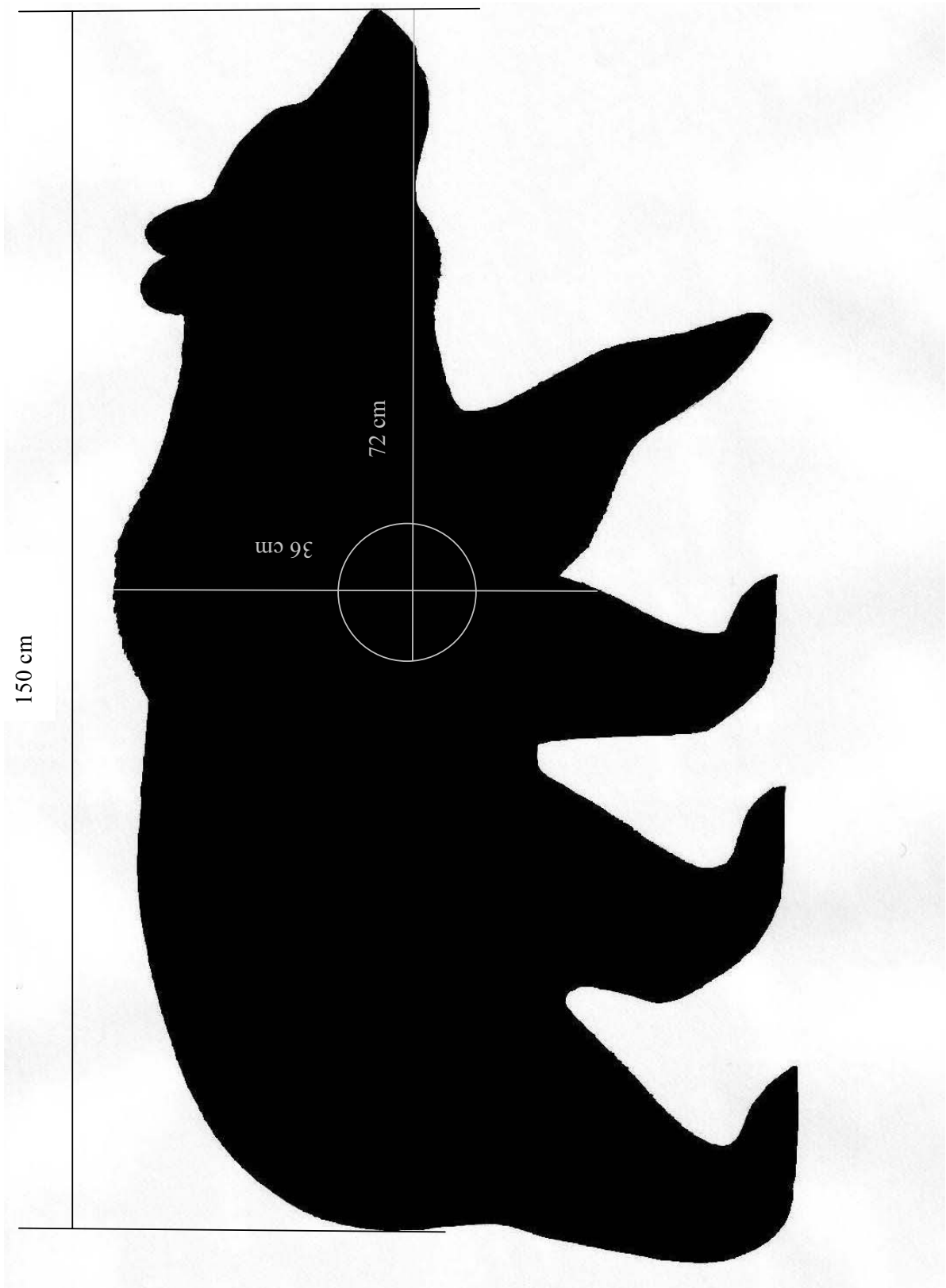
Ett prov i björnskytte med en målfigur enligt tidigare bestämmelser godkänns om alla fyra skott i skottserien åtminstone har rört den yttre kanten av nians ring i träffområdet.

Helsingfors den 10 januari 2006

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör Sauli Härkönen

Nr 19

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om användning av mjölk, mjölkbaserade produkter och biprodukter som uppkommer vid bearbetningen av mjölk vid utfodringen av djur som används i livsmedelsproduktionen**

Given i Helsingfors den 12 januari 2006

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 5 § 2 mom., 12 § och 13 § 1 och 2 mom. i lagen av den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/1980), dessa lagrum sådana de lyder, 5 § 2 mom. och 12 § delvis ändrade i lag 424/1994 och 13 § 1 och 2 mom. delvis ändrade i lagarna 809/1992 och 424/1994, och 11 § 2 mom. i lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994), sådant det lyder i lag 273/2003:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på mjölk, mjölkbaserade produkter och biprodukter som uppkommer vid bearbetningen av mjölk, som skall användas vid utfodringen av djur som används i livsmedelsproduktionen, nedan djur. Denna förordning tillämpas inte på användningen av mjölk och produkter som härrör från mjölk på ursprungsgården, förutsatt att dessa produkter inte i något skede har sänts bort från ursprungsgården.

2 §

Förhållande till annan lagstiftning

Mjölk, mjölkbaserade produkter och biprodukter som uppkommer vid bearbetningen av mjölk, som används vid utfodringen av djur, kan utöver de metoder som anges i denna förordning bearbetas på det sätt som avses i kapitel V i bilaga VII till Europaparlamentets

och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel, nedan biproduktförordningen.

I biproduktförordningen uppställs även krav på anteckningar i varudeklarationen, lagring, transport, handelsdokument, bokföring samt export och handeln på den inre marknaden i fråga om mjölk, mjölkbaserade produkter och biprodukter som uppkommer vid bearbetningen av mjölk, som är avsedda för utfodring av djur.

Dessutom gäller för export av och handel på den inre marknaden med mjölk, mjölkbaserade produkter och biprodukter som uppkommer vid bearbetningen av mjölk, som är avsedda för utfodring av djur, bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 79/2005 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 beträffande användningen av mjölk, mjölkbaserade produkter och mjölkderivat, som definieras som kategori 3-material i förordningen.

3 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *bearbetade produkter* mjölk, mjölkbaserade produkter och produkter som definieras som kategori 3-material enligt biproduktförordningen och som uppkommer vid bearbetningen av mjölk, inklusive tvättvatten, som har bearbetats i enlighet med punkt 1.a eller 1.b i bilagan, och

2) *obearbetade produkter* mjölk, mjölkbaserade produkter och produkter som definieras som kategori 3-material enligt biproduktförordningen och som uppkommer vid bearbetningen av mjölk, inklusive tvättvatten, som inte har bearbetats i enlighet med punkt 1.a eller 1.b i bilagan, samt produkter som har kommit i kontakt med dessa produkter.

4 §

Användning av bearbetade produkter vid utfodringen av djur

Om en anläggning inom mjölksektorn överlåter produkter som bearbetats enligt punkt 1.a eller 1.b i bilagan för utfodring av djur, är en förutsättning för överlåtelsen att anläggningen har godkänts med stöd av lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996), nedan hygienlagen, och att den för en förteckning över de enligt punkt 1.a och 1.b i bilagan levererade produkterna, mängden produkter och mottagarna till leveranserna.

Om en anläggning i foderbranschen överlåter produkter som bearbetats enligt punkt 1.a eller 1.b i bilagan för utfodring av djur, är en förutsättning för överlåtelsen att anläggningen har registrerats med stöd av foderlagen (396/1998), och att den för en förteckning över de enligt punkt 1.a och 1.b i bilagan levererade produkterna, mängden produkter och mottagarna till leveranserna.

En gård som använder produkter som har bearbetats enligt punkt 1.b i bilagan skall registreras i det register som förs av Kontrollcentralen för växtproduktion. Registrering söks hos Kontrollcentralen för växtproduktion. Registrering skall sökas hos Kon-

trollcentralen för växtproduktion omedelbart när produkter som bearbetats enligt punkt 1.b i bilagan börjar användas. I ansökan skall gården uppge

1) gårdens kontaktuppgifter,
2) de produkter som bearbetats enligt bilagan och använts vid utfodringen av djur på gården,

3) den aktör som levererar produkter till gården, och

4) de djurarter för vars utfodring produkter enligt 2 punkten används.

För att en gård skall införas i registret förutsätts att produkterna levereras till gården från en anläggning inom mjölksektorn som godkänts i enlighet med hygienlagen.

5 §

Användning av obearbetade produkter vid utfodringen av djur

Obearbetade produkter får användas endast vid utfodringen av svin. En gård som använder obearbetade produkter skall registreras i det register som förs av Kontrollcentralen för växtproduktion. Registrering skall sökas hos Kontrollcentralen för växtproduktion omedelbart när obearbetade produkter börjar användas. I ansökan skall gården uppge de uppgifter som anges i 4 § 2 mom.

För att en gård skall införas i registret förutsätts att

1) de obearbetade produkterna härstammar från en anläggning inom mjölksektorn som godkänts med stöd av hygienlagen,

2) en gård som använder obearbetade produkter vid utfodringen av svin förbinder sig när uppfödningen upphör att leverera de svin som utfodrats med obearbetade produkter direkt till slakteriet,

3) gården har med en utvald veterinär ingått ett avtal om regelbunden hälso- och sjukvård för djuren, vilket avtal skall innefatta kontroll av svinens hälsotillstånd åtminstone två gånger om året, och

4) gården för en förteckning över de obearbetade produkter som den mottagit för utfodringen av svin samt över de svin som sänts till slakteriet.

En anläggning inom mjölksektorn skall föra en förteckning över de obearbetade

produkter som den levererat att användas som foder, över mängden produkter och över mottagarna till leveranserna. En anläggning inom mjölksektorn som mottar obehandlad mjölk, obehandlad vassla eller obehandlad grädde från andra medlemsstater i EU eller från tredje länder, får inte leverera några produkter för utfodring av djur.

Om en foderföretagare verkar som distributör av obearbetade produkter, skall den föra en förteckning över de obearbetade produkter som den levererat att användas som foder, över mängden produkter och över mottagarna till leveranserna.

6 §

Leverans av obearbetade produkter från en gård som på grund av salmonella är underställd spärrbestämmelser

Det är förbjudet att för utfodring av djur leverera obearbetad mjölk, mjölkbaserade produkter och biprodukter som uppkommer vid bearbetningen av mjölk, om dessa härstammar från en gård som på grund av salmonella är underställd spärrbestämmelser. Leverans av sådana produkter för utfodring av djur är förbjuden även i det fallet att produkterna levereras till gården via en anläggning inom mjölksektorn eller i foderbranschen.

7 §

Tillsynsmyndigheter

Bearbetningen av mjölk, mjölkbaserade produkter och biprodukter som uppkommer vid bearbetningen av mjölk vid anläggningar inom mjölksektorn som godkänts med stöd av hygienlagen övervakas av Livsmedelsverket, länsstyrelserna och de kommunala tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen enligt hygienlagen i samarbete med Kontrollcentralen för växtproduktion.

Lagring av mjölk, mjölkbaserade produkter och biprodukter som uppkommer vid bearbetningen av mjölk i en lagringsanläggning enligt förordning (EG) nr 1774/2002 som reserverats för ändamålet övervakas av Kontrollcentralen för växtproduktion.

Bestämmelser om tillsynen över de foderföretagare som hanterar eller levererar mjölk, mjölkbaserade produkter och biprodukter som uppkommer vid bearbetningen av mjölk som används vid utfodringen av djur ingår i foderlagen (396/1998) och jord- och skogsbruksministeriets förordning om organisering av tillsynen över foderfabrikat (JSMf 138/1998).

Gårdar som vid utfodringen av djur använder mjölk, mjölkbaserade produkter och biprodukter som uppkommer vid bearbetningen av mjölk övervakas av Kontrollcentralen för växtproduktion, som biträds av TE-centralerna så som föreskrivs i foderlagen och författningar som utfärdats med stöd av den.

8 §

Registreringsskyldigheter som gäller spårningen av produkter

Den myndighet som övervakar anläggningar inom mjölksektorn i enlighet med hygienlagen skall till Kontrollcentralen för växtproduktion anmäla de anläggningar inom mjölksektorn som levererar obearbetade eller enligt punkt 1.b i bilagan bearbetade produkter för utfodring av djur.

Kontrollcentralen för växtproduktion skall registrera de foderföretagare som tar emot obearbetade eller enligt punkt 1.b i bilagan bearbetade produkter från anläggningar inom mjölksektorn och levererar dem vidare för utfodring av djur samt de gårdar som använder dessa produkter vid utfodringen av djur.

Bestämmelser om anmälnings- och registreringskyldighet för foderföretagare ingår i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 183/2005 om fastställande av krav för foderhygien. En aktör skall på begäran till Kontrollcentralen för växtproduktion anmäla de gårdar till vilka han i enlighet med 2 mom. har förmedlat produkter.

9 §

Avförande ur registret

Om gården avstår från att använda obearbetade eller enligt punkt 1.b i bilagan

bearbetade produkter vid utfodringen av djur, skall den anmäla detta till Kontrollcentralen för växtproduktion, varvid Kontrollcentralen avför gården ur registret.

10 §

Förbud mot användning av obearbetade och enligt punkt 1.b i bilagan bearbetade produkter vid utfodring av djur

Om övervakningsmyndigheten konstaterar att förutsättningarna enligt 4 eller 5 § för registrering av gården inte längre uppfylls, förbjuder Kontrollcentralen för växtproduktion användningen av obearbetade eller enligt

Helsingfors den 12 januari 2006

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

punkt 1.b i bilagan bearbetade produkter vid utfodringen av djur på gården i fråga och avför gården ur registret. Kontrollcentralen för växtproduktion inför gården omedelbart utan skild ansökan på nytt i registret, då orsaken till avregistreringen avlägsnats. Kontrollcentralen för växtproduktion underrättar utan dröjsmål den som saken berör om detta beslut.

11 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2006.

Veterinärinspektör *Kirsti Huovinen*

Krav på bearbetning av mjölk, mjölkbaserade produkter och biprodukter som uppkommer vid bearbetningen av mjölk**Punkt 1.a) Bearbetningskrav**

- 1) UHT-behandling (minst 135 °C i minst 1 sek.) eller
- 2) sterilisering (minst 115 °C i minst 20 min. eller med någon motsvarande tids- och temperaturkombination) eller
- 3) pastörisering (minst 71,7 °C i minst 15 sek. eller med någon motsvarande tids- och temperaturkombination) + torkning eller sänkning av pH-värdet till under 6 under minst en timme

Punkt 1.b) Bearbetningskrav

- 1) pastörisering (minst 71,7 °C i minst 15 sek. eller med någon motsvarande tids- och temperaturkombination) eller
- 2) när det är fråga om vassla, som har framställts av icke värmebehandlade mjölkprodukter: vasslan skall efter sedimenteringen av mjölken få stå i minst 16 timmar och vasslans pH-värde skall sjunka till under 6 (innan den levereras från anläggningen).

I fråga om mjölk och mjölkbaserade produkter som returnerats från affärerna och som används vid utfodring av djur krävs inte på nytt sådan bearbetning som beskrivs i punkterna 1.a och 1.b, om framställningsprocessen i fråga om dessa produkter har innefattat en motsvarande bearbetning.

Nr 20

Kommunikationsministeriets förordning om landsvägsfärjor

Given i Helsingfors den 12 januari 2006

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 6 § 4 mom. i landsvägslagen av den 23 juni 2005 (503/2005) och 39 § 1 mom. i vägtrafiklagen av den 3 april 1981 (267/1981):

1 §

Definitioner

Om vajerfärjor och frigående färjor föreskrivs i 6 § 1 mom. i landsvägslagen (503/2005).

I denna förordning avses med

- 1) *färjkaj* en vajerfärjas och en frigående färjas kaj,
- 2) *färjeläge* en vajerfärjas och en frigående färjas avgångs- och ankomstplats,
- 3) *färjeled* den led som en vajerfärja eller en frigående färja använder,
- 4) *isvägsfärja* en vajerfärja som leder trafik på särskild vinterväg över allmän farled, samt
- 5) *producent av färjtrafiktjänster* en redare.

2 §

Allmän säkerhet vid användning av landsvägsfärjor

På landsvägsfärjors styrning, gång, ljus, signalfigurer samt ljud- och ljussignaler tillämpas vad som bestäms i den år 1972 ingångna konventionen om de internationella reglerna till förhindrande av sammanstötning till sjöss (FördrS 30/1977), nedan sjövägsreglerna, lagen om fartygstrafikservice (623/2005), förordningen om förhindrande av sammanstötning i inre farvatten (Regler för inre farvatten 1978) (252/1978) samt statsrådets förordning om fartygstrafikservice (763/2005).

3 §

Bestämmelser om frigående färjor

Om frigående färjors konstruktion, utrustning och bemanning samt om besättningens behörighet och besiktning föreskrivs särskilt. Frigående färjor skall ha ett fordonsdäck.

4 §

Vajerfärjors konstruktion och utrustning

Kraven på handelsfartygs konstruktion gäller i tillämpliga delar vajerfärjors konstruktion. Vajerfärjor skall ha ett fordonsdäck.

Bestämmelser om vajerfärjors utrustning finns i Sjöfartsverkets besiktningsföreskrifter.

5 §

Förarintyg och läkarintyg som krävs av förare av vajerfärja

En förare av vajerfärja skall ha ett av Sjöfartsverket utfärdat förarintyg för vajerfärja. Om vajerfärjan har radar eller VHF-telefon skall föraren av vajerfärjan ha kompetens att använda dem.

En förare av vajerfärja skall då han eller hon tillträder sin uppgift förete förarintyget samt läkarintyg över att han eller hon har förmåga att särskilja de i sjövägsreglerna och reglerna för inre farvatten avsedda signalljus, signalfigurer och ljudsignaler som syftar till att förhindra fartygskollisioner. Läkarintyget skall förnyas med tre års intervall.

6 §

Framförande av vajerfärja som är frikopplad från styrlinan

En vajerfärja får vid risk för kollision omedelbart frikopplas från sin styrlina eller motsvarande annan styranordning.

En vajerfärja kan gå i trafik även om den är frikopplad från sin styrlina eller motsvarande annan styranordning

- 1) i isförhållanden vid behov,
- 2) för transport av sådana fordon som avses i 15 § 1 mom., om en långsam farkost eller flottning har stängt färjeleden,
- 3) under tiden för byte eller reparation av styrlina eller motsvarande annan styranordning,
- 4) på grund av svåra vind- eller strömförhållanden, eller
- 5) om vajerfärjans styrlina föranleder fara för fartygstrafiken eller vajerfärjans trafikering.

En vajerfärja får framföras frikopplad från sin styrlina eller motsvarande styranordning till varv eller färjeläge av sådan besättning som Sjöfartsverket bestämt.

7 §

Styrlina och trafik som korsar färjeleden

En vajerfärja får inte hindra ett sådant fartyg från att passera som kan navigera tryggt enbart i farleden. Ett sådant fartyg skall i mån av möjlighet informera föraren av vajerfärjan om sin ankomst i god tid. Föraren av vajerfärjan skall då se till att styrlinan vid farleden inte hindrar fartyget från att passera.

Där färjeleden korsar farleden skall vajerfärjans styrlina monterats så att den, då den inte hålls stram, längs hela farledens bredd sjunker ned under det trallningsdjup som Sjöfartsverket fastslagit på basis av det fastställda seglationsdjupet. Styrlinan får inte i onödan hållas stram så att sjötrafik över färjeleden förhindras. Föraren av en vajerfärja skall även se till att fartyg, som skall väja för vajerfärjor, inte behöver vänta oskäligt länge på att få korsa färjeleden.

Om vattendraget vid färjeleden på grund av knippbogsring av virke eller annan tillfällig

transport skall reserveras för sjötrafik till större djup än det fastställda seglationsdjupet eller större bredd än ledmärkena anger, skall styrlinan vid behov sänkas ned till färjeledens botten. Den som verkställer en tillfällig transport skall i god tid på förhand till ifrågavarande färjeläge anmäla tidpunkten för den kommande transporten samt, innan färjeleden korsas, försäkra sig om att styrlinan vilar på farledens botten.

8 §

Sjötrafikmärken och ljus som varnar för färjeled och vajerfärja

Då en färjeled korsar en allmän farled skall väghållningsmyndigheten på egen bekostnad sätta ut sjötrafikmärken längs den allmänna farleden på båda sidor om färjeleden i enlighet med vad som föreskrivs i förordningen om utmärkning av farlederna (846/1979).

En vajerfärja som korsar den allmänna farleden kan när den är i rörelse avge ett gult blinkande ljus utöver de ljus och signalfigurer som föreskrivs i förordningen om förhindrande av sammanstötning i inre farvatten.

Väghållningsmyndigheten kan på egen bekostnad och med tillstånd av Sjöfartsverket förse en färjeled som trafikeras av en vajerfärja som korsar den allmänna farleden, utöver med de märken som avses i 1 mom., i närheten av färjkajerna även med ljussignalanordningar för sjötrafik enligt Sjöfartsverkets bestämmelser.

En färjeled där en isvägsfärja trafikerar eller där en bro över isväg används skall förse med de sjötrafikmärken som avses i 1 mom. Dessutom skall färjeleden förse med ljus som lyser vitt om natten.

9 §

Utrustning vid en färjkaj

Vid en färjkaj eller i dess omedelbara närhet skall finnas en livboj med lina och en båtshake samt en fast eller flyttbar stege som från kajens övre kant når minst en meter under vattenytan.

10 §

Övervakning av landsvägsfärjors skick, utrustning och bemanning samt märken eller tavlor på färjorna

Den som producerar färjtrafiktjänster skall visa och väghållningsmyndigheten vid behov övervaka att landsvägsfärjorna hålls i behörigt skick samt utrustade och bemannade enligt lagar och förordningar.

Den som producerar färjtrafiktjänster skall övervaka att vägtrafikanterna följer de bestämmelserna som gäller på färjan om förbud mot rökning eller begränsning av tomgång eller andra med hänsyn till allmän säkerhet eller dirigeringsav trafikerna nödvändiga bestämmelser.

11 §

Vajerfärjors belastning

En vajerfärja får inte belastas med större last än vad som anges i besiktningens beviset. Ett fordons eller en fordonskombinations totalvikt skall vid behov påvisas med vägningsintyg eller genom vägning före inkörningen på vajerfärjan. Väghållningsmyndigheten kan begränsa vikten av de fordon som skall transporteras med vajerfärja då lokala förhållanden kräver det. Varje passagerare skall följa de lastningsinstruktioner som föraren av vajerfärjan ger.

12 §

Övervakning och ledning av vägtrafik

Vägtrafiken på en frigående färja övervakas och leds av dess befälhavare samt på en vajerfärja och en isvägsfärja av dess förare.

En landsvägsfärjas däcksutrymme skall lastas så att man åtminstone från ena sidan av varje fordon kan stiga ut obehindrat.

13 §

Att gå ombord på en landsvägsfärja eller avlägsna sig från denna samt landsvägsfärjors avgång

Den som går ombord på en landsvägsfärja

eller avlägsnar sig från denna skall iaktta nödvändig försiktighet och följa de order och förbud som har getts med hjälp av trafikordningar samt de instruktioner och föreskrifter som befälhavaren på den frigående färjan eller föraren av vajerfärjan ger.

Det är tillåtet att gå ombord på en landsvägsfärja först då tillstånd därtill givits genom att den bom som fungerar som spärr vid stranden öppnats och den färjport som skall hindra att någon eller något störtar ned i vattnet fällts ned, samt då det i övrigt finns en fri passage.

Det är tillåtet att avlägsna sig från en landsvägsfärja först då färjan angjorts vid färjkajen, den färjport som hindrar att någon eller något störtar ned i vattnet är helt nedfälld, den bom som fungerar som spärr vid stranden är helt uppfälld samt då det även i övrigt finns en fri passage. Om landsvägsfärjans port är försedd med en ljussignal är det tillåtet att avlägsna sig från färjan först då ljuset släckts eller då en annan ljussignal anger att det är tillåtet.

En landsvägsfärja får inte avgå innan spärrarna på stranden är nedfällda, de färjportar som hindrar att någon eller något störtar ned i vattnet är helt uppfällda och landsvägsfärjans last vid behov är tillräckligt stöttad för att förhindra förskjutning.

14 §

Körordningen till en landsvägsfärja

Vägtrafikanter skall transporteras med landsvägsfärjan i den ordning de anländer till färjeläget. Befälhavaren på en frigående färja eller föraren av en vajerfärja har emellertid rätt att avvika från denna ordning om landsvägsfärjans däcksutrymme eller dräktighet eller väderleksförhållandena inte tillåter att det fordon som står närmast i tur tas ombord för transport.

15 §

Förkörsrätt för landsvägs transporter

Utan hinder av bestämmelserna i 14 § har utryckningsfordon och fordon i polisens tjänsteuppdrag enligt 39 § 1 mom. i vägtra-

fiklagen rätt att komma ombord på en landsvägsfärja före andra fordon. Efter dessa bestäms förkörsrätten före andra fordon enligt följande

1) fordon som transporterar eller som skall avhämta en insjuknad person för vård,

2) fordon som transporterar läkare, veterinär eller annan person i sjukvårds- eller räddningsuppdrag på brådskande resa,

3) fordon för djurtransporter som går i trafik med tillstånd av länsstyrelsen,

4) fordon som används i tillståndspliktig persontransport, i reguljär trafik, samt

5) fordon som utför brådskande vägunderhållsarbete.

Om ett utryckningsfordon, ett fordon i polisens tjänsteuppdrag eller ett fordon som nämns i 1 mom. 1 och 2 punkten behöver transport med en landsvägsfärja på annan än tidtabellsenlig tid och meddelar om detta på förhand skall transporten skötas och färjan vid tidpunkten för överfarten om möjligt invänta transporten vid avgångskajen.

Önskar ett annat än i 2 mom. avsett fordon följa med en landsvägsfärja efter att den lagt ut kan färjan, om det finns plats för fordonet, återvända för att hämta fordonet ifall åtgärden inte väsentligt fördröjer trafiken. Landsvägsfärjan återvänder inte för att hämta ett fordon om färjan avgått tidtabellsenligt eller om ett i 1 mom. nämnt fordon tagits ombord, trafiken är livlig eller färjsträckan är kort.

16 §

Förfarande då särskild vinterväg korsar allmän farled

Om en sådan särskild vinterväg som avses

Helsingfors den 12 januari 2006

i 4 § 4 mom. i landsvägslagen korsar en allmän farled skall väghållningsmyndigheten, med beaktande av eventuella bestämmelser som meddelats av miljöförhållningsverket, bestämma på vilket sätt överfarten skall ordnas vid farleden. Om en bro eller en isvägsfärja används för överfarten, skall väghållningsmyndigheten komma överens med Sjöfartsverket om hur mycket smalare den allmänna farleden får göras mellan brostöden eller förtöjningsställena för isvägsfärjan med beaktande av dem som använder farleden. I samband med detta skall väghållningsmyndigheten bestämma hur långt från vägens och farledens korsning den särskilda vintervägen skall utstakas. Vid behov beslutar väghållaren om bevakning av korsningen.

17 §

Bruksavgift för frigående färjor

Om för användning av frigående färja föreskrivits en avgift enligt 12 § i landsvägslagen skall väghållningsmyndigheten hålla beslutet om detta till påseende i omedelbar närhet av färjkajerna.

18 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2006.

Genom denna förordning upphävs trafikministeriets beslut av den 4 mars 1988 om utrustningen av färjor på allmänna vägar och om tillsynen över färjdriften (221/1988).

Kommunikationsminister *Susanna Huovinen*

Överingenjör Mikko Ojajärvi

Nr 21

Justitieministeriets kungörelse**om resultatet av det första valet vid valet av republikens president**

Utfärdat i Helsingfors den 17 januari 2006

Justitieministeriet har med stöd av 139 § i vallagen av den 2 oktober 1998 (714/1998), sådan den lyder i lag 247/2002, utfärdat följande kungörelse:

Helsingfors valkrets nämnd har den 17 januari 2006 med stöd av 138 § 1 mom. i vallagen (714/1998), sådant det lyder i lag 247/2002, fastställt det slutliga antalet röster som i hela landet avgivits för varje kandidat

och det totala antalet avgivna röster i det första valet vid valet av republikens president den 15 januari 2006. Valkrets nämnden har underrättat statsrådet därom som följer:

Kandidatens nummer	Kandidat	Röstetal
2	Kallis, Bjarne riksdagsledamot, Karleby	61 483
3	Niinistö, Sauli vicehäradshövding, vicepresident, Esbo	725 866
4	Soini, Timo riksdagsledamot, politices magister, Esbo	103 492
5	Hautala, Heidi riksdagsledamot, Helsingfors	105 248
6	Lax, Henrik vicehäradshövding, ledamot av Europaparlamentet, Helsingfors	48 703
7	Vanhanen, Matti statsminister, riksdagsledamot, Nurmijärvi	561 990
8	Lahti, Arto professor, Helsingfors	12 989
9	Halonen, Tarja president, Helsingfors	1 397 030

Totalantalet avgivna röster är 3 016 801

Justitieministeriet har den 17 januari 2006 med stöd av 139 § i vallagen, sådan den lyder i lag 247/2002, konstaterat att ingen presi-

dentkandidat fått mer än hälften av de röster som avgivits i hela landet och att ingen sålunda har blivit vald till republikens president

enligt 54 § 2 mom. i grundlagen. Till följd därav skall enligt 54 § 2 mom. i grundlagen ett nytt val förrättas mellan de två kandidater som vid det första valet fått flest röster. Kandidaterna Niinistö och Halonen har fått flest röster vid det första valet.

Enligt 127 § 2 mom. i vallagen är valdagen vid det andra valet den andra söndagen efter det första valet.

Helsingfors den 17 januari 2006

Justitieminister *Leena Luhtanen*

Kandidater vid det andra valet, som förrättas den 29 januari 2006, är vicehäradshövding, vicepresident Sauli Niinistö och president Tarja Halonen. Kandidat Niinistös kandidatnummer är 3 och kandidat Halonens kandidatnummer är 9.

Valdirektör Arto Jääskeläinen